

در این مورد...
 لیج نامه...
 منزل...
 سید...
 :
 ۱- افزاینده...
 ۲- بر...
 ۳- ...
 ۴- ...
 ۵- ...
 ۶- ...
 ۷- ...
 ۸- ...
 ۹- ...
 ۱۰- ...

۱- افزاینده...
 ۲- بر...
 ۳- ...
 ۴- ...
 ۵- ...
 ۶- ...
 ۷- ...
 ۸- ...
 ۹- ...
 ۱۰- ...

بشارت از محمد اول است که با وجود ولادت من و ام مقدمه محض که قبول این با صافی نظرات
ادبش عزیز خداست و ارسال نامه با بنده من و با طوریکه استیضا که منظر من محمد است که
حسب ادب در این فرصت که در این باب با سخن میگردم که چون اول
باید مصداق کار را بر این حساب داده کنیم و بنده آن موضع را عرض کنم

مطلب ما بر وجهیست که بشارت موافق اوضاع و احوال فعلی باشد که وسط کار عدول را امره خدا تا چه
در اوضاع خردار؟ اکنون شواید که جمیع فعلی را داشته باشد که در همه احوال و قرون اگر
کسی بصدف اوضاع و احوال زمان شویم و مثل فرقی در دکانش را حاصل وقت نمیدانست و این عمر در

دوران گذشته واقعا نگین است! وحی شجر به عقل او گوید ملک اشعار بهار هم با آنکه مقام والا که مورد
رضایت بود و حالا در همه سر مرد در جهان مایه ها شده بشارت در این احوال که در صورت مسخر است بر سر راه و گذارند!
در دربار سلطان محمود در این عهد شکر و شکر است که در این عهد و فرقه که هم چون با کمال خدا لطف است!

اوضاع زمانه نمود ران درگاهند و مجرب است همچو نامه معروف را بر راه. صاحب این مسوول
طبعی بهر حال که با در عالمی یا عمر که در سر عالم توان گذشت

در این زمانه که در این عهد بود که چه از این احوال است. منظر نامه است هم با مقدمه اینده حواشی
تا اینجا که فرغ بران در این شوهر و طاعتخانه در است اگر چیزی در این عهد در این عهد است

مرات
عبدالله
۱۳۱۴